

VULPOIU CRISTIAN GABRIEL

GÂNDURI

VOLUM DE VERSURI

SEMĂNĂTORUL
Editura online – ianuarie 2009

SENINUL

Absolutul albastru, cel fără de-nceput
Și fără de sfârșitul mai abstract decât neantul
Târziul clipei n-are un minut
Pentru a-nchipui infinitul.

Seninul ideii, metamorfoză sacră,
Creație cerească , ajută contemplarea
Unei întregi opere de pastel
Lumină întreagă la Sfântul Castel.

Teribilă imagine de lumină
Paradisiacă pagină de vis real
Imaginez în minte o grădină
Având în mijloc o fântână
Și pe ea, un pocal

Da, Edenul cel pur, cel curat, îl am în minte
A Lui casă , a celui de Sus, sau Dumnezeu
Cel ce stă la intrare înaintea porților mari
În mantie de stele, strălucind fierbinte :
Fiul Său, Iisus Hristos !

TE IUBESC

Te iubesc doar pe tine
Ție îți datorez totul
Viața nu o pot concepe fără tine
Ar muri universul, pământul, totul.

Îngeraș coborât din cer pentru mine
Ți-ai înfipt în inima mea a ta săgeată subțire
Te chem. Acum la mine dincolo de nori
Departate-n univers pe-o stea, între doi sori.

Focul din inima mea, sunt sigur foarte
În inima ta este tot la fel de mare
Smarald, puritate, zână, asta ești
Icoană de pus la închinat, tu ești.

Hai nu plânge te rog de la prima întâlnire,
De ce lacrimile curg din ochii tăi ca două stele ?
Când mi-ai spus că nu mai poți de fericire
Iubit-o , cu tine ajung la nemurire.

Nu mai am ce să-mi doresc
Ești absolutul pentru mine
De vrei să-ți dovedesc
Iubire, rămâi la mine .

Te iubesc, înger celest
Plecat dintru-a raiului domnie
Mor, nu pot să mă gândesc,
Viața mea iubit-o fără tine

În mâna ta ai acum inima mea
Hai acum să zburăm dincolo de cer
Sus de tot pe steaua mea
Hai vino la mine !

PE URMELE CLIPEI TÂRZII

Pe urmele clipei târzii, plecarăm eu devreme
Iresponsabil cu gândul la drum
Pașii mei se calculau matematic dar alene
Nu sunt sigur dacă merg spre nord ori către sud

Nu pot, deși merg să deosebesc verticalul de orizontal
Totul pare să fie oblic, deși nu cred că este ceva normal
Totul pare mort deși clipa este cea prezentă
Imaginea-mi joacă feste, este o iluzie latentă.

Vântul este de vină, el îmi întârzie calculele
Ca o caracatiță-n mintea mea, himera-și întinde tentaculele.
Aceasta duce inevitabil la tulburări neurologice majore.
Nu-mi pot imagina această halucinantă enigmă rezolvată.

Liber arbitru pot să-mi fiu dar nu doresc deocamdată aceasta
Furtuna trece, după ea pot să apară soarele sau ceața
După aceasta poți râde sau poți plânge toată viața
Depinde de poziția în care te scoli dimineața.

Totul este sortit, iar ceasul merge.....merge.....
Nimeni și nimic nu poate înțelege
Pe bună dreptate toți ne întrebăm “de ce” ?
.....

SALCIA

Salcie, tu de ce plângi, de ce lăcrimezi ?
De ce inimii mele nu vrei bine să-i crezi
De ce acum tu plângi în loc să-mi dai curaj
Să trec peste obstacolul ce Domnul mi l-a dat ?

Fiecare ființă vede viața-n felul său
Fiecare are propriul său ego
Cu toții trecem de la bine la rău
Totul este relativ și nu-și merită prețul.

Nu merită să te-ntristezi
E prețul mult prea mic
Totul este să stai să meditezi
Și tre` să ai răbdare.

Misterul este că acum
Cu toții ne-ntristăm de tot și toate
Nu ar fi oare mai simplu
Dacă le-am da acum la spate ?

IARNA

Ce poate fi mai delicat și mai plăcut
Mai ales pentru copiii care un om de zăpadă au făcut
Ce petic de rai mai trebuie să vină pe pământ
Decât dalba nea, un lucru hotărât.

Zglobiii fulgi de nea se joacă cu noi în căderea lor
Steluțe strălucitoare, feeric dans, o realitate
Copiii se dau cu săniuțele, o da, e viața lor
Nimic și nimeni nu poate aduce acum o schimbare

Angelic se joacă și aruncă zăpada-n sus
Vrând parcă să-I mulțumească lui Iisus
Mistic este gândul lor și sufletul lor acum
Magic este pentru ei fiecare bulgărel făcut în pumn.

Magie albă este neaua
Magică este colinda cea de seară
Magică este seara
Când aflăm de *Vestea Bună* !

O SEARĂ DE NEUITAT

O seară de neuitat vreau să petrec acum cu tine
Vreau să-mi spui tot ce simți tu acum pentru mine
Să lăsăm doar inimile noastre să vorbească
Doar dragostea s-o lăsăm să trăiască.

Mă pierd în părul tău cel mătășos și negru
Îți mângâi corpul cel mlădios, fierbinte
Încerc deși-n zadar să rămân integru
Fiorii iubirii mă fac, iubit-o să-mi pierd mințile

O seară romantică , alături de tine, prințesă
De nimeni și nimic pe lumea asta nu-mi mai pasă
Privesc șampania cum în pahar se varsă
Noaptea noastră de amor de lângă șemineu
Să nu se mai termine niciodată
Veșnică să rămână noaptea asta, să ne iubim mereu.....

O, TU IUBIREA MEA

O, tu iubirea mea, n-am ce cadou să-ți ofer
Decât inima mea cea plină de iubire și de dor
Dragostea mea cea pură și-un petic mic de cer
O, te iubesc făptură, tu mă alini ușor.

Tu însăși ești o floare un trandafir roșu
Eu mor fără de tine, asta cel mai sigur știu
Ești rostul meu în viață, împreună-i locul nostru
Doar tu mă ții pe mine acum viu.

Nici o stea nu-ți poate egala frumusețea
O, tu iubirea mea !
Tu ai în suflet, mierea și blândețea
Tu ești inima mea !

Nimic nu-mi poate fi mai de folos acum
Decât sărutul tău cel sfânt
Are efect de balsam
Mă face să mă simt în cer nu pe pământ !

Da, te doresc în astă noapte
Doar noi doi să călătorim spre al nouă-lea cer
Să fie o călătorie fără șoapte
Spre al dragostei și al îngerilor tărâm.

O, tu iubirea mea
De va-ncerca cineva să ne despartă
Te rog eu nu uita
Ești și vei fi a mea și după moarte !

ROUĂ

Este lacrima lui Dumnezeu ce se risipește-n iarbă
Dis de dimineață spălându-ne gleznele goale
Vine să ne spele și apoi să ne șteargă
Toate păcatele.

Mir pentru natură, elixir al vieții
Este un pic de rai din cerul dimineții
Cărat din ale Domnului mari vase, să curețe
Toate păcatele

Vine altă, și-altă rouă
Totul fără de-ncetare
Iar noi avem o viață nouă
Cu păcatele iertate.

Roua ne face mai buni,
Mai îndrăgostiți de tot ce-i frumos
Și atât timp cât curge râuri, râuri
Vom vedea viața cu alți ochi.

Doftor de contuzii sufletești
Dumnezeu ne cercetează inima
Prin Biblie și prin Iisus noi mântuiți vom fi
Iar roua ne e Biserica.

Biserica este casa noastră
Acolo unde ne simțim aproape de Dumnezeu
A îngerilor cântare măiastră
Și ruga lui Iisus pentru noi s-o ascultăm.

Ce ode frumoase voi cântați
Vă rog dară frumos să ne iertați
Noi suntem mult prea mici să vă-nțelegem
Neputincioși pe ale voastre căi să mergem.

LA FÂNTÂNĂ

La fântâna din uliță
Un flăcău și o fetiță
El înalt , blond și frumos
Ea cu părul mătăsos.

Veniseră amândoi să ia apă
El avea și calul să-l adapă
Ea avea o găletușă-n mână
Frumoasă fata de ți-se punea pe inimă.

Ea da căluțului să bea
Da, da din găletușa sa
Flăcăul văzu asta
Luă fata și-o săruta.

O sărută de două ori
C-avea o ie cu flori
Și iată că fântâna
Le aduse dragostea.

Cei doi iaca că plecară
El pe fată-n șa-o urcară
Și ducea calul de căpăstru
Să facă-n ciudă la tot satul.

Apoi de mână se luară
Plecă și se cununară
Și mai țin și doi copilași
Frumoși ca doi îngerași.

Asta este dragostea
La fântână ș-o gășat-o
Și de-atuncea fraților
Nici că a mai părăsât-o !!!

....DACĂ AȘI FI ...UN....SAU O.....

Da' dacă aș fi o violină
Aș încânta sufletele oamenilor
Pe o muzică lină
Miere pentru inimile lor.

Dar dacă aș fi un volum de versuri
Doar despre dragoste aș vorbi
Schimbând ale vieții cursuri
Schimbând poate și oamenii.

Dar dacă aș fi o colindă de Crăciun
Niciodată cred că nu m-aș putea opri
Vesti-voi lumii tot ce-i frumos și bun
Prin glasuri angelice de copii.

Dar dacă aș fi un pictor, eu aș pune pe pânză
Doar ceea ce simțim, Cuvântul atunci când îl citim
Spus de Domnul pentru a noastră viață
Să fim veseli pe pământ, curați, așa trebuie să fim.

Dar dacă aș fi o primăvară
Niciodată n-aș pleca
Dragostea aș răsturna-o fără oprire pe pământ
Aș chema cu mine și vara, și cred că ar veni.

Dacă aș fi un Moș Crăciun
Nici un prichindel nu ar scăpa de vizita mea
Le-aș aduce cadouri cu toptanul
Totul fără limită.

TOAMNĂ GREA

Când frunzele cad , pe alei sunt singur și plâng
Și mă gândesc la tine, la al tău surâs
Îmi amintesc sărutul tău și glasul tău râzând
De ce m-ai părăsit, de ce ai plâns ?

Cu fiecare frunză ce cade pe asfalt
Cade și speranța mea de-a te mai revedea
Toamnă este acum și-n inima mea
Visam să trec cu tine de cerul cel prea-nalt.

Este o zi ploioasă, de octombrie, în parc
Doar eu printre frunze, fără de noimă, aleea străbat.
Nu mă pot gândi la altceva, n-am încercat
Să uit că te-am iubit, nu pot asta să fac.

Vreau să te văd, măcar pentru un minut,
Arată-te te vreau pentru o secundă
Dragostea ma pentru tine nu s-a stins
În suflet, flacăra mai arde încă.

Tu, frunză galbenă, tu de ce cobori
De ce speranța mea de viață mi-o omori ?
Ce ți-am făcut eu ca să plătesc atât de scump ?
Ce tre` să fac pentru ca acest blestem să-l rup ?

Dar poate o altă dragoste va fi mai pură, mai din suflet,
Poate că voi avea știu eu, mai mult noroc
Stau și mă rog acum lui Dumnezeu
Să ne fie bine chiar și pe drumuri separate.

DE SEARĂ

A venit seara iubit-o, dragostea o simt
Nu pot, crede-mă iubit-o să te mint
Ninge frumos la geamul tău ca de Crăciun
Ne prinde dragă, Anul Nou într-un semn bun !

Nu plânge iubit-o, nu ai nici un motiv
Știi cât de mult eu te iubesc
Te rog, hai să ne bucurăm de acest moment unic
Hai afară să ne batem cu zăpadă.

Ce frumoasă ești în seara asta,
O, radiezi , tu oare știi, nevastă ?
Ești o poezie-n seara asta
Lasă doar dragostea să vorbească.

Fără șoapte, vorbe, doar ninsoarea
Vraja lunii acum să ne-o aducă
Zâmbește zâna zânelor în noaptea
Cea mai frumoasă, din viața noastră.

WISE

Visez spre infinitul cel neatins
Spre o himeră ce nu pare nici măcar de visat
Totuși visele se mai și-mplinesc, am zis
Din subconștient, cum , ai uitat ?

Căci visul despre moarte, e unul grotesc, știu
Cercetează esența lui, apoi crede că încă mai ești viu
Târziul etic nu se vede, se simte , e ca un ceva misterios
Ce te aduce într-o hipnoză ceva foarte periculos.

Visele se mai și-mplinesc, așa am simțit eu pe pielea mea
Atunci e clar, poți vizita saloane, sau să-ți săruți pe ochi iubita
Singur vei ajunge fără efort la concluzia că
Nu știi niciodată ce-ți poate oferi viața.

Un singur vis poate chiar destinul să ți-l schimbe
Depinde cât de credul poți fi atunci dacă vei crede.
Limita dintre agonie și extaz sau invers
Pot fi trecute ține minte, foarte, foarte iute.

Iar dacă abisul te-a invitat la cinematograful
Mai bine ar fi să te ghidezi după instinct
Nu-ncerca să-l diseci paragraf cu paragraf
Psihicul tău va fi „doar” în declin.

DESPRE UMBRE DAR ȘI DESPRE IUBIRE

În sine le-ai asemăna deși sunt diferite
Când ești supărat, în inima ta a mai rămas totuși o umbră de iubire
Uneori ambele , pot fi, ba chiar sunt nesuferite
Fiecare le tratează pe ambele după a sa fire.

Amândouă sunt însă nedespărțite din păcate
Cu tot zbuciumul nostru din lăuntru
Oricum va trece mult până le vom putea înțelege pe toate
Căci gândul nostru este foarte lacustru.

Când dragostea te cheamă te rog fii conștient
Că și umbra este pe acolo, pe aproape
Și cu desaga plină, doar, doar o face ceva vreun șiretlic
Poate distruge, gânduri, poate aduce suspine

De dragostea mă tem mai mult decât de umbre
Ce din noapte pășesc mișel spre reprobabile
Legănându-mă pe cărări de dor dragă iubire
Ești cea mai mare dintre umbre.

Nu voi precupeți nici un efort
În a cerceta totul cu de-a fir a-păr
Dragostea e cu un dor major
Ce se fixează cu ciliai săi direct la inimă !

Stimată umbră te iubesc
Ești cea cu gustul dulce și amarul
Toți oamenii ți-se înclină și-ți slujesc
Căci tu ai aruncat cu zarul....

PARANORMALĂ

Atunci când se trece de bariera spațiu-timp
Târziul etic este absurd abstract
Nici absolutul ca și infinitul nu pot fi relativ intacte
Nu, nu poate scăpa dincolo de ritm.

Dincolo de psihologicul înțeles
Parapsiho determină un flux de energie
Telepatric trebuie să-ți vorbesc mai des
Parapsiho voi fi de este știu eu nevoie.

Prin galaxie printre aștrii și planete
Dincolo și de Calea Lactee și de Soare
În neant și în abis poți face o călătorie
Deși clipa nu poate fi controlată.

Spirit ești , în el te transpui
Simbioză perfectă spațiu-timp
Tainică este calea biosului
Al tinereții veșnic nimb.

Stranie levitație-am avut
Și mă gândesc la cea de mâine serios
Am trecut pe lângă Beelzebuth
Nu mi-a atins din fericire nici un os.

Răspunsul poate fi un Țuțea sau Cioran
Citiți cu mare atenție însă
Căci se poate întâmpla o deviere de plan
Și nu mai poți ieși din transă !

PRIMĂVARA

Da, odată cu ghiociei, fluturii și albinele
Viespile sau găzele de toate felurile
Florile creează un pastel coborât de undeva din vis
Te duce cu gândul doar spre paradis.

Viață, acum că ai venit, nu știu cum
Să fac, să-ți demonstrez, că te iubesc
Prin mii de flori iată eu mă plimb acum
Este cred eu, ceva Dumnezeiesc.

Tu, gleznelor goale, lasăți-le spălate-n rouă
Să simți natura cum te transpune într-o lume nouă
Vrei nu vrei , ești condamnată pe viață la iubire
Ești condamnată pe viață la fericire, sănătate și speranță !!!

Un fluture s-a așezat pe umărul meu. M-a sărutat
A fost un înger ? sau de nu, cine a fost atunci ?
Ne-am împrietenit curând, timp de o oră în jurul meu a zburat
Iartă-mă fluturaș drag, n-am știut că sentimentul iubirii mi-l aduci
Că mă-nveți din nou să iubesc....

Suntem doar noi, iubit-o, ne zbenguim împreună prin paradis
Nu se va termina acest vis cred eu niciodată
Să alergăm, să ne distrăm, totul printre îngerași
Ce vis frumos, așa ca niciodată.

CÂND MĂ FAC MARE....

Când mă fac mare aş vrea să fiu bogat
Să am o vilă, două, trei
Să mă plimb cu un merţan
Înconjurat de femei.

Când mă fac mare aş vrea să fiu un om simplu
Să-i ajut pe cei aflaţi în suferinţă
Să mă lupt cu traiul aspru
Că de vrem, că de nu vrem, aşa este viaţa.

Când mă fac mare aş vrea să fiu un om simplu
Din viaţă să iau doar ce-i frumos
Chiar dacă-mi va fi dat să trec prin periplul
Cel mai urât şi dureros.

Un călugăr mi-aş dori să fiu
Atunci când fi-voi eu mai mare
Să-L slujesc pe Dumnezeu
Pe la ale mănăstirilor sacre altare.

Pictor îmi doresc să fiu atunci când fi-voi şi eu mare
Să pictez cerul plin de stele şi de îngeri
Să aduc lumea cu ochii şi cu sufletul în meditare
Să uite de tot felul de constrângeri.

FOCUL

Focul primei sărutări, al primei întâlniri cu tine
Inima mi-ai incendiat-o-n mine
Ah, focul spre al nouă-lea cer ne suie acolo sus
În paradis sunt alături de tine și de Iisus.

Focul primei noastre întâlniri nu pot nicicând să-l sting
Oh, draga mea , te iubesc, nu pot exprima-n cuvinte ceea ce simt acum pentru tine
Doar gândul îmi joacă feste, acest nătâng
Tu oricum știi că inima mea este la tine.

Iubit-o ard de nerăbdare
Să te revăd și să te strâng la piept.
Focul este din ce în ce mai tare
Draga mea, în nemurire cu tine merg.

Te iubesc pe tine, inima ta,
Caracterul tău cel puternic, cel încurajator
Mi-ai dat puterea de a rezista
Tuturor ispitelor.

Rămâi și-o seară cu mine
Te rog, promit că sunt băiat cuminte
Să pot să spun ce simte acum inima mea
Pentru tine !

Nu vreau să mă-nțelegi greșit
Dar inima mea vrea să se destăinuie ție
Vreau să-ți spun cu adevărat ce simt
Chiar dacă pentru asta ne trebuie o veșnicie.

Te ador, ba te doresc la pieptul meu
Tu înger mic, de la Dumnezeu
Inimile noastre bat la unison
Cu lacrimile noastre umplem un ulcior !

MAGICĂ

Magică este însăși lumea în care trăim
Fără trapez, cu clovni sau iluzioniști
Odată oricum cu toții mărturisim
Pe pământ am fost niște turiști.

Magică este însăși lumina
Însăși apa este magică
Având în suflete făclia
Învierea cea pascală.

Magică este însăși viața
Cu lumini și umbre, cu contraste mari
Cu soare și fără nouri dimineața
Cătând spre infinite zări.

Magic este sufletul
Călătorind prin purgatoriu
Spre setea de viață
De după interogatoriu.

Magic este momentul
Când viața este potrivnică
Atunci vine întrebarea :
Credința ți-e puternică ?

TANGO CU MOARTEA

Încă mai sunt în viață, ceea ce este extraordinar
Deși Dumnezeu știe El ce și cum se va petrece totul
Metafizică meditație la absolutul
Căci Lui îi aparține acum totul.

Nu doresc nimănui un astfel de partener de dans
Dar se mai întâmplă uneori, deși cam des
E, urmează o călătorie în purgatoriu
De unde unii poate că mai ies.

Tainică epopee a vieții, miracol al omenirii
Tango dansăm oricum cu viața cea de zi cu zi
Chiar dacă este împotriva firii
Vor pune peste noi pământ și cărămizi.

....DOAR O CLIPĂ...

Doar o clipă mai stai să-ți sărut buzele calde
Ochii cei albaștrii ce n-au putut ierta
Să-ți mai simt inima bătând încă odată
Oricum voie să pleci să știi că nu-ți voi da.

Știu, am greșit, te-am rănit, recunosc
Viața ți-am făcut-o un calvar
Dar mai dă-mi te rog o șansă și-ai să vezi
Cât de mult eu m-am schimbat.

Doar o clipă stai te rog, și iartă-mă
Cu inima, dar măcar cu buzele
Sunt disperat te rog ajută-mă
Sunt mort fără tine.

Doar o clipă este necesară
Să distrugă tot ce am clădit noi amândoi.
De aceea în această seară
Visez că vom fi iarăși din nou doi.

Doar o clipă și vom fi-mpreună
Nimic nun e va putea despărți
Legătura este cea din inimă
Nimic nu vreau să o distrugă

Și totuși....cad petalele de la trandafir.....

URASC - IUBESC

Urăsc tot ce este fără de sens în viață
Ce este subteran dar și de suprafață
Urăsc tot ce este urât și banii totodată
Ochii știm noi cui, mai mult ca niciodată.

Iubesc tot ce este sublim pe lumea asta
Iubesc femeile frumoase și de caracter
Slăvesc din inimă pe Dumnezeu
Ajutorul meu este doar El.

Urăsc vrajba, talciocul ăsta de doi bani
Urăsc lacrimile gratuite pe obraji
Urăsc aroganța , mânia și cu fițele
Pe care le mai fac deseori fetițele.

Iubesc lumea așa cum este
Speranța este că poate se va schimba ceva
Urăsc pe cei cărora le-a murit speranța
Și cred ei că nu mai au de ce măcar să ofteze.

UISEZ ȘI EU LA.....

Uisez și eu la o viață mai bună pe pământ
La pace și la bine-n toată lumea
Uisez și eu cu ochii deschiși
La o fericire retorică.

Uisez și eu să am o prietenă
Uisez o iubire romantică
Să fie iubire din inimă
Zbor cu ea către cer.

Uisez și eu la o infinită iubire
Cu triluri de violine, să te duc spre palatul de cleștar
Pe un drum de stele pe Pegas
Amândoi spre nemurire.

Uisez și eu la nemurire
Nirvana este un caz cam abstract
Totul se leagă de iubire
Dar nu și fără de tact.

Uisez și eu ca o legendă
Să ajung să fiu publicat într-un volum
Vreau ca lumea să-și amintească
Ce simt eu, cel de acum.

Uisez și eu să am un nume
Și să fiu citit de lume
Să fiu lăudat și înjurat
M-aș simți foarte bine !

Dar eu...doar îndrăznesc să visez la.....
Măcar atât.....pot și eu să-mi permit, nu ?

O LINIȘTE CE MĂ DOARE !

Sfârșit de lume, desăvârșire prin tăcerea ascunsă a inimii
Dialog mistic cu Trinitatea, direct și personal
Se aud cum cântă Heruvimii și Serafimii
A-nceput al păcii ritual.

Mă sperie această tăcere de mormânt
Nici o pasăre, un flutur, o adiere de vânt
Singur în deșertul lumii, pe pământ
Fără *cuvânt*.

Aici muza moare, la fel și ceasul de pe patul meu
Sacră tăcere, împotriva morții
Totul, chiar și eu, am ajuns de muzeu
Luptând împotriva sorții.

Sicriu de piatră, în el mă aflu eu
Pierdut de viață sau în Dumnezeu
Tainică epopee, meditez mereu
Mă sperii.....

OF, RACHIA....

Merg alene pe stradă, e soare
Fetele se-ntâlnesc, sar, dau din picioare
Eu mă uit la ele, și-mbrățișez în plină figură un copac
O, nu l-am văzut, na ce să fac !?

Ce, că copacul, tre` hâc, să mă va...va...vadă
De ce a intrat în mine ?
Tocmai în momentul când mă delectam și eu cu
Ceva prezențe feminine.

Merg înainte, mă uit după ale unei blonde picioare
Și-am nimerit în niște nisipuri mișcătoare
Abia când am ieșit am văzut
Că era o banală canalizare.

Plecat-am unul „satisfăcut” de cele două „realizări”
Rachia acum îmi iese pe nări
Foarte mult linii văd acum cu ochii în tot cazul
Și nu mă dumiresc cum să schimb macazul.

O iau acum pe o linie moartă
Cred că este cea pregătită cândva de soartă
Ce n-aș da să nu se-nvârte niciodată a Domnului roată
Niciodată. Hâc....!

SOLFEGIU

Curgeau pașii mei alene pe cărările pustii ale toamnei care ploua
Totul îmi părea abstract, chiar și ziua în antiteză cu mine
Rătăcesc spre neant dincolo de bariera spațiu-timp
Răscolind în taină ceva a să păstrez al tinereții nimb.

Rămân într-o neliniște profundă, pierzând controlul cu viața
Enigmă-mi zic eu și totuși poate moartea mă iubește
Aceasta este o pastilă care halucinant mă liniștește
Nu-i timpul ca acum să vină ceața....

Ce simbioză fină, între libertate și abstractul absolut
Schimbând viața chiar și din vina unui banal strănut
Natură moartă-n jurul meu, o frunză pe jachetă mi-a căzut
Apoi jos. Mi-am dorit să o pun sus la loc să fi putut.

Cauțiunea sau pușcăria nu mă pot absolvi de vină
De a lăsa acea frunză să-mi cadă jos din mână
De la agonie la pasiune meschină
Ah, ce agonie !

Doar în pământ acum eu vreau să intru
Chiar dacă știu că altcineva se află acum la pupitru
Știu că nu pot să-mi fiu eu singur arbitru
Înțeles !

Dramatică scenă, de bal drăcesc pe alee
Ca o fantomă albă bântuind muzee
Ca moaca dracului în focurile din șeminee
Ce idee !!!

FASCINAȚIE

Sunt fascinat să văd iubirea-n suflete
Dar din suflet pentru suflet
Purta-ve-ți aure împodobite
Totul în jur strălucește.

Sunt fascinat să văd că lumea
Își mai găsește timp și pentru a gândi
Totul și toate sunt în proporție directă
Logica este cheia existenței.

Sunt fascinat să văd că lumea mai și gândește
Direct sau indirect doar la propriul său ego
Delimitare de tot ce e efectiv sau efemer firește
Încercând să uite de tot ce este arap sau negru.

Sunt fascinat să aflu că lumea
Mai aleargă și după ce mai are rost și scop
Căutând în întuneric lumina
Apropo, bă, vezi pe unde mergi să nu rămâi șchiop.

BAZAR

Am fost la bazar acum câteva zile
Fără a avea un scop bine definit
Poți cumpăra orice, chiar și idile
Dacă ai bani suficienți de cheltuit.

Avea chiar și bucurii și supărări, pe-o masă
Chiar și ranchiune, se vinde încă en-gross
Te-nvățau cum poți s-o scoți pe soacră-ta din casă
Dacă te mârâie fără de rost.

Am avut toată ziua de colindat
Căci sunt sortimente de tot soiul
Bazaru-i mare, nici n-am apucat
Să sper măcar că aș putea cuprinde-odată totul.

Totu-i plin de mușterii
Care mai pe-ascuns, care direct pe față
Chiar dacă da sau nu te prinzi
Încearcă să te păcălească.

Încercăm toți ca să trăim
Căci cineva a dat cu zarul
Toți, cu toții ne mințim
Dar ce-i real, că însăși viața ni-i bazarul.

Oricât am părea noi de serioși
Și oricât am părea de tari
Oricât am fi noi de zeloși
Alunecăm...tot în bazar.

OBSESIE

Sunt obsedat de gând
Sunt obsedat de trăirea inimii
Nu voi fi un visător de rând
Vreau să-mi depășesc condiția de a fi.

Sunt obsedat de gândul depășirii
De sentimentul vanității
Știu că este împotriva firii
E-mpotriva libertății.

Sunt obsedat de libertate
De zborul cu ochii deschiși spre nemărginire
Știu că sunt gânduri ne fundamentale
Dar încă-s obsedat eu, de iubire.

Sunt obsedat de mine
Este retoric, știu, e narcisism
Nu știu corect dacă e bine
Viața va fi, bine și rău, la infinit....

SIMPLU ȘI COMPUS

Din ce o fi compus simplul acesta ?
Este peste puțința mea de om a ști
Dar ceea ce este peste toate acestea
Numai simplu, nu o mai fi.

Ce simplu acest compus
Cel compus din mai multe simple
Iese un simplu compus
Impuls către alte impulsuri.

Nimic nu pare pe lumea asta mai complicat
Decât lucrurile simple....
E, desigur greu de explicat...
Simple compuse.

Lucrurile compuse, uneori paradoxal
Par mai ușor de explicat
Este un război, pot zice chiar total
Între ce crede conștiința, și ce este normal.

SINGURĂTATE

Nu cred că există haină mai grea de dus de către om
Nu cred că există o mai grea ispășire de păcate
Decât să te știi părăsit, nevizitat de picior de om
Și să te afli acolo, da-n singurătate.

Stau și mă întreb câteodată din senin
De ce aceste lucruri totuși se întâmplă
Oamenii duc de voie sau fără, acest chin
Și totuși, paradoxal, ei nu sunt triști ci cântă.

Da, oarece păcate săvârșita-n timpul vieții
Atunci, la amurgul tinereții.
De pățimesc acum fără de nimeni lângă ei
De au mâncat ori nu, știu doar ei săracii.

Amarul, sau dulceața vieții, o gustă atunci din plin
Nimeni nu știe de beau vin ori pelin
Iar ei sunt sau vor fi la timpul lor de Domnul cercetați
Fi-vor atunci de toate cele ce le-au îndurat iertați !

ENIGME

Căutăm să elucidăm enigme complicate
Dar nu ne uităm la propriul ego
Cred că poate am dreptate
Când spun că noi putem fi pentru noi principala enigmă.

Nu putem dezlega enigme grele
Este neantul, poate chiar abisul printre ele
Este poate focul care nu ne lasă-n pace
Dincolo de bariera spațiu-timp cât mai departe.

Diabolic autoportret deghizat enigmatic
Nu putem să-l explicăm nici sintagmatic
.....

TAINICE

Tainicele șoapte, inocente, ca de copil
Le aud acum în miez de noapte, le spune izvorul
Încerc acum, dorul să mi-l alin
Tainic este creierul și gândul.

Să plec pân` ce nu mă-ntâlnesc cu ielele
Tainice supoziții despre ele, fac bătrânii
Sunt vinovate că strică dragostele
Tainice legăminte, mai fac păgânii....

Tainic legământ între lună și iubire
O cale de urmat, singura spre nemurire
Misterioasă cale, spre palatul de cleștar
Inima mea, acolo ți-am dat-o-n dar.

Tainic este paradisul
Dar la fel este și neantul
Poți atinge chiar și abisul
Dacă nu găsești liantul.

Tainică este chiar viața
Cu-atâta neprevăzut
E și foc, este și ceață
E și frumos și urât.

Mister.....sau Taină !?
Enigmatică gândire....

OGLINZI

Sunt patru oglinzi
în fiecare este chipul meu
repetat
este o clonă-n fiecare ?
mă întreb eu...
Eu stau și mă gândesc
și-ndrăznesc a medita
Nu știu de ce am senzația de grotesc
Ce este asta ?
De ce existența din neant
te pune-n ipostaze foarte sumbre
iar rațiunea-ți joacă feste
chiar și atunci când ești prea atent.....

AGONIE ȘI EXTAZ

Agonie, când totul în jurul meu este pustiu
Când viața mea chiar nu mai are sens
Când spre ce direcție s-o iau nu știu
Totul este acum vag și șters.

Extaz, când simt iubirea ta totală, tu iubire
Când dincolo de univers tu mă ridici
Tu, până și pe îngeri îi umpli de uimire
Tu însăși legile naturii, tu le strici.

Agonie, atunci când primăvara nu mai intră dimineața pe fereastra mea
Când aștept o rază de soare să intre în inima mea
Când sensul iubirii însăși îmi spune că iubirea nu există
Când energia negativă-n inima mea persistă.

Extaz când răsare soarele și pe strada mea
Când simt și eu cu-ntregul suflet ce-nseamnă marea
Când simt apusul sărutând-o pe iubita mării și a mea
Incendiul din nori nu-l stinge nici chiar marea.

Agonie, când intru într-un extaz de prea mare putere
Când săgeata lui Cupidon, mă lovește la greu
De atâta energie, face inima să se scurtcircuiteze
Și urc în duh, acolo, acasă...la Dumnezeu.....

RUGĂCIUNE

Binecuvântăm pe Domnul Domnilor,
Pentru că suntem, pentru că trăim
Unii cu viață dulce, alții cu amar
Fiecare așa cum ne-a fost hărăzit.

Binecuvântăm pe Domnul Domnilor
Pentru că bem, mâncăm, suntem îmbrăcați nu goi
Și-L rugăm mult să ne dea dragoste de-aproapele
Și putere să ne cunoaștem mai întâi pe noi.

Ne rugăm Domnului
Să ne arate căile prin care să-L putem afla
Să mergem apoi pe urma Sa
Să fim la Nunta Sa.

Să ne rugăm Domnului
Mai multă răbdare să ne dea
Înțelegere asupra Cuvântului
Să-I cerem să ne dea.

În inimile noastre să-L primim
Căci El stă la ușa ei și bate
Îl iubim și Îl întâmpinăm
Vegheați căci vremea este aproape !!!

Arată-mi Doamne cum să fac
Să Te ascult, iubesc, să mă rog Ție
Scoate-mă Doamne dintr-u al morții sac
Scoate-mă de la rău și-Ți voi slăvi Ție !

Mulțumesc Doamne, pentru că respir, că m-am trezit dimineață și mai văd o rază de soare, pot să merg, pot să aud, pot să mânc, pot să merg la serviciu, pot să fac o groază de lucruri. Binecuvântat fii Tu Doamne, în vecii vecilor pentru tot ce am și pentru ce mi-ai luat, precum a zis Iov : „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului Binecuvântat în veci! Amin !”

ANTITEZĂ

Mă simt uneori în antiteză cu cerul, cu pământul, cu mine însumi
Mi-am asumat cu această ocazie o gamă întreagă de riscuri
Știu că fac erori, oricum prima eroare cred că sunt chiar eu
Mă simt ca o specie rară, împăiată, și-ascunsă-ntr-un muzeu.

Sunt în antiteză cu timpul cu clepsidra cea veche
Plin de praf, caut o clipă de a mă reabilita
Încerc a fredona o melodie după ureche
Dar nu mă pot, și nu mă pot încă ierta.

Mă simt cu totul cufundat în melancolie
După vremurile ce nu demult le detestam
Antiteza cu timpul nu este-o parodie
Ar fi o utopie, dar nicidecum nu-l pot păstra.

Plec pe drum și lumea nici nu mă vede, mă lovește
Am intrat oare în antiteză cu materia ?
Lumea-n continuare de mine nu se ferește
Parcă-n acest moment am devenit un paria.

Nimic nu mai am în gând; ce și cine sunt acum ?
Semăn eu oare cu Frankenstein, cumva ?
Mă simt învăluit în ceață, nor și fum
Nu mă ia-n serios nimenea acum !

Cad în genunchi , nu-mi pasă că-ntr-o baltă
Nu simt nimic, probabil șocul a fost mult prea dur
Inima de loc nu mai saltă
Sunt ABUR !

APĂ

Ne este alinător când ne este sete
Ne spală apoi pe trup
Ne spală sufletele la Biserică
Căci Apa Vieții este al Său trup.

Izvorul, muză pentru toți poeții
Unde fetele-și află aleșii
Muză pentru pictori, apa a devenit
Un lux pentru cei din deșert.

Un ghid pentru a ne putea descurca-n pădure
Un combustibil în transporturi
A creat gheizere și arteziene
Încălzită, a creat Băile Romane.

Apă ! ne este rău, și bem o cană
Ne gândim noi oare o centimă de minut la cine a creat-o ?
Îi aducem noi oare acum slavă ?
Căci și viața tot El a făcut-o.

Cu toții ne gândim la bani
Și nu la Apa Vieții ce nu-i cu plată
Ce-ar fi dacă am vedea atunci
În bani, apa noastră transformată ?!

Stropindu-ne-vom non-stop cu Aghiazmă
Și noi și toată casa noastră
Să ne ferească ne necaz și pizmă
Deschidem Lui Dumnezeu a inimilor noastre largă poartă.

LINIȘTE

Privesc în jur, vântul n-a venit la serviciul său
Nici măcar o adiere spărgându-se de obrazul meu
Frunzele verzi stau nemișcate ca-ntr-un pastel
O liniște nefirească, o liniște de angel.

Nici păsările nu mai ciripesc
Totul duce spre o atmosferă de grotesc
Panicit eu acum, firesc să caut o eschivă
Dar nimic, nimic în situația creată nu se schimbă.

Nici râul nu mai curge-acum la vale
Ceasul de la mână, îl privesc, a stat
Oare ce s-o fi-ntâmplat, oare
De ce sunt eu atât de speriat ?

Ce enigmă, ce rezolvare, ce mister ?
De ce tocmai acum când vreau să mă bucur de viață ?
De ce intelectul meu este așa de auster
De ce acum sunt rece, precum un bulgăre de gheață ?

Țip ! Dar nici ecoul nu mi-l mai aud
Să fie oare acum sfârșitul lumii
Să fie oare Dumnezeu atât de crud
Încât să își omoare toți copiii ?

Poate că așa vom fi până la moarte
În liniștea asta cea lugubră
Ne amintim și ne mărturisim păcatele
Pe toate, și pe cele mai din urmă.

Nu este nimeni în jurul meu
Nimic nu se aude-n jurul meu acum
Nu vreau să fie așa ceva mereu
Păstra-voi astă fotografie-ntr-un album.

CALD / RECE

Cald este atunci când ai pe cineva care să îți aline durerea
Să-ți aline suferința printr-o vorbă de duh
Să-ți redea din nou în trup și-n suflet puterea
De-a trece peste orice fel de hop.

Rece este atunci când iarna se instalează în inima ta
Iar totul nu este decât frig și ger cumplit
Nimic din ce există nu te-ar putea alina
Iar chinul, devine tot mai de nesuferit.

Cald este atunci când muza, te-nvăluie în mrejele ei enigmatice
Când ești pierdut, cu pana, pe coala albă la creat
Când treci de la iubire la meditație
Sau când fără să-ți pese, faci un păcat.

Rece este atunci când ești, fără de nimeni lângă tine,
Și nu ai nici măcar cu cine te certa
Lacrime și plânsul, te fac să te simți mai bine
Te învinovățești și nu te poți ierta.

Cald este atunci când, te pierzi în mrejele iubirii
Alături de partenerul(a) drag(ă)
Atunci, toate legile nescrise la firii
Toate odată se dezmiardă.

SFÂNT

Sfânt ești Doamne
Cântă și Te laudă tot cerul și tot Pământul
Tu ne-ai adus alinare
Tu ne-ai adus Cuvântul.

Sfânt este Cuvântul
Pentru toți cei ce-L înțeleg și Î-L rostesc
Umple sufletul
De tot ce este mai curat și mai Împărătesc.

Sfânt este Cuvântul
Izvor nesecat de VIAȚĂ VEȘNICĂ
Umple sufletul
De-o sete foarte puternică.

Sfânt este Cuvântul
Căci El ne spune cum și-n ce fel să trăim
În dragoste și pace
Așa ne vrea El să fim.

STRANIU

Straniu, este timpul în care trăim,
Nimic nu mai este ceea ce pare a fi
Stăm liniștiți și ne gândim
Oare, noi nu suntem stranii ?

Stranii sunt răspunsurile unora câteodată
Ce plictisiți îi răspund cam în doi peri
Nu pune pe cântar și nu fii supărat
Pentru asta chiar nu merită să te superi.

Stranii sunt fenomenele naturii, ce se întâmplă lângă noi
Fără de nor vin peste noi furtuni și ploi
Nu avem timp nici măcar să ne mai salvăm
Stranii sunt căile pe care le urmăm.

Stranii sunt căile pe care le urmăm
Spre necunoscutul infinit de multe ori
Prea mult din ce e relativ, noi căutăm
Și ne suntem propriii arbitrii.

Stranii chiar și noi suntem,
Prin ceea ce putem uneori doar gândi
Toate barierele noi le rupem
Nimic nu ne mai poate stăvili.

Stranii gândurile noastre
Ne poartă dincolo de infinit
Pierduți în universuri vaste
Uităm de unde am pornit.

Straniu este infinitul,
Prin însuși noțiunea sa
El sparge spațiul și timpul
Pentru a-și atinge menirea.

Straniu este chiar și gândul
Niciodată nu stă la locul său
Și-ți umple viața, cenușiul
Cu neprevăzutul său.

INTACT

Totul aproape, departe de mine este intact
Pe unde merg nu las urme, parcă meditez
Timpul a rămas pe loc, repauzat
Încerc aieva să mă calmez.

Nimic nu este atins, deși meg cu mâinile prin flori
Le rup doar în imaginația mea
Senzație care-mi dă pe șira spinării reci fiori
Mintea mea.

Intact este și nisipul pe care calc, fără să las urme
Stau și mă întreb, de ce încă sunt în meditație
Asta poate să-mi aducă grave traume
Mie, și generației viitoare.

Nu mai pot gândi, brusc creierul meu s-a blocat
De ce el a rămas la fel de intact ?
Oi fi eu oare cu asta, blestemat !?
Sau, ce s-o fi-ntâmplat ?

Totul este acum intact, spre curățire
Spre spălare de păcatele cele cu nemișcarea
Spectaculoasă eră de împărățire
Cum, bineînțeles, vrea doar moartea.

WISEZ (2)

Visez cu dor în inimă la tine
Visez să zbor cu tine către infinit
Visez să ajung cu tine în paradis
Doar tu ești paradisul !

Visez să te am, să-ți spun ce simt
Lumină e iubirea mea, iar lumea este mult prea mică
Visez acum cum să te mint
Cum să-ți aduc în palmă luna cea romantică.

PĂMÂNT ȘI CER

Pământ și cer, fus-au la Golgota cea roșie ca focul
Cutremuratu-sa pământul în tot locul
Nimic atunci, nu a mai fost pus la locul lui nici până azi
Du-te și înaintea Crucii Lui să cazi !

Pământ și cer, ce perfectă contopire,
Între sacru și relativ și îndelunga iubire
Natura toată s-a schimbat și totul dintr-o dată,
A rămas relevantă doar dragostea curată.

Sacru și profan și-au unit destinele aici pe pământ
Dragostea, a rămas aici, la noi, drept jurământ
Schimbare ancestrală, miracol sacral
Astrală demonstrație, divin ritual.

Angelice care de foc, coborâra jos din cer pe cale.
Totul ia întorsături paranormale
Nimic din minunile de până acum întâmplare
Nu au fost atât de puternic luminate.

Nu pot privi lumina, mă închid între păcatele mele
Cerul este pe pământ și eu la mijloc între ele
Caut eschive dar ceasul este prea târziu și gesturile tardive
Și pot părea a fi cel puțin perfide.

DEZORDINE

Spune odată un învățat în Vechiul Testament
„Totul este o deșertăciune” !
Acum stau și gândesc atent
Sfinte, plecăciune !

Dezordine în gând, în cuget și-n simțire
Dezmăț în toată regula și nesimțire
Focul după dolărei este foarte aprins
Ochiul știu eu cui pe toți ne-a prins.

Dezmăț în suflete, și asta-i rău
Nimeni nu-L mai ia în seamă acum pe Dumnezeu.
Fiecare facem doar ce ne dictează subconștientul din păcate treaz în timpul zilei
Nu mai gândim, tăiem în carne vie !!!!

EU, CEL SĂRAC

Eu cel sărac cu duhul și cu toate cele
Am ajuns mai rău decât un câine, vagabond
Degeaba ai acum bani, mașini, femele
Dacă pe dinlăuntru sufletul ți-e gol.

Eu, cel sărac eu nu sunt singur, cuc
Am și eu la cine să mă duc
Acolo, e mai bine ca aici
Ninsoarea, nu mă mai bate cu bici,
Nici vântul n-o să-l mai aud.

Am haine rupte, negre, jerpelite
Îmi e rușine să mă arăt la lume
Barba nu mi-am ras-o cred de vreo zece zile
Dar El, are grijă de mine.

Am o coroană sus de luat
Lumea zice că-s nebun
Au, oare cine-i de legat ?
C-am spus un lucru bun !

Viața asta-i trecătoare precum un vis nocturn
Totul se poate dărâma-ntr-o clipă, se poate face scrum
Avem, da de luat, pentru mântuirea noastră
Și poate de ceva din mânia cerească.

Ce dacă-s cerșetori peste tot în oraș ?
Te-ai întrebat vreodată ce-ai face dacă ai rămâne tu vreodată nemâncat ?
Te-ai întrebat !?

IZVORAȘ

Izvoraș din inimă de munte
Tu răcorești inimile multe
Tu răcorești inimile frânte
Păi cine te-a deschis, o! Știe multe !

Izvoraș cu apă rece
Glasul tău ți-l înțeleg
Vine lumea, bea și trece
Viața fără tine n-are sens.

Tu aduci alinare-n dragostea frântă
Tu aduci împăcarea între sufletele rănite
Tu tristețea pentru totdeauna vrei s-o vezi biruită
Pe veci lumea vrei s-o vezi iubită !

Izvoraș de munte, tu muza mea fără sfârșit
Simțămintelor mele tu dai glas
Ști-va toată suflarea felul cum simt
Ști-va toată lumea sufletul meu curat.

O, DOAMNE

O, Doamne, mai îndură-Te de noi, o vreme
Ca să ne mai spălăm și noi din păcate
Căci de mulțimea lor, de noi înșine ne temem
Spală-le Doamne, Tu pe toate !

O, Doamne, slăbește, lasă, IARTĂ-NE NOUĂ
Nu privi Doamne, în cusele în care cădem noi
Îmbracă-ne-ntr-o haină nouă
Să pot fi judecat când în fața ta veni-voi

Răspuns bun la judecată, dă-mi Tu mie
Sunt vinovat și recunosc că am greșit
Am greșit în fața la toți și Ție
Că-s om și nu-s perfect.

O, Doamne, scut fii nouă
În lupta cu vrășmașul răzvrătit
Când ne e sete dă-ne rouă
Iar noaptea, luna-n asfințit.

AMINTIRI

Am și acum o fotografie de-a ta
Noaptea, perna ta încă-ți mai păstrează mirosul
Ce pot să fac, să te întorci acum în casa mea ?
Să zburăm solitari ca altădat, să descoperim universul.....

Văd caseta cu noi doi, anul trecut la mare
Nu mă pot opri din plâns
Peste două zile, caseta anul are
De ce surâsul, zâmbetul, bucuria, au fost înlocuite de plâns ?

Nu mă pot trezi la realitate
Ce s-a întâmplat între noi, consider că nu-i dreptate
Călătorind prin univers m-ai părăsit
Sunt singur, e rece, e stupid !

De ce mi-a fost mai frică iată n-am scăpat
Iubire totală am investit în tine
Panică totală peste mine s-a abătut
Cine, sufletul o să-mi aline ?

Atunci când relația noastră s-a sudat mai bine
Când voiam să mă căsătoresc cu tine
Când nu vedeam pe chipul tău decât miere de albine
Atunci...m-ai părăsit ! E bine ?

Din amintiri trăiesc acum
Din fotografii și videocasete
Răsfoiesc pentru a mia oară, cu poze cu tine un album
Draga mea, de tine acum mi-e sete .

SĂ FIE !

Să fie apă și aer, pământ și cer, să întrețină viața
Copii să sară-n sus, printre flori, dimineața
Să alerg cu tălpile goale, pe-o ploaie de vară
Să fiu cel mai romantic în ceasul cel de seară.

Să fie dragoste, sex, amor
Îngerii, să cânte de bucurie
Fi-vom doar de iubire și sinceritate doritori
Inimile fi-ne-vor în armonie.

Să fie dorință, simțăminte și trăiri
Să nu moară credința
De dragoste, frumoase amintiri
Din când în când, trezind melancolie.

Să fie pasiune-n tot și-n toate
Nimic la voia întâmplării
Nimic fără acestea nu se poate
Se-ncalcă legile trăirii.

NATURAL/SUPRANATURAL

Tot ce ne-nconjoară este creat de natură
Prin forța supranaturalului
Stă dincolo de limita unde mintea noastră poate să ajungă
A inexplicabilului.

Iubirea, cea de dincolo de cosmos, de iubiri, de simțăminte
E supranaturalul însuși
Și nu se poate explica-n cuvinte
Sau, cumva desluși.

E însuși viața noastră, supranaturalul
Enigmă vie, simțământ ce macină mintea,
E menirea noastră pe pământ și darul
Ce-l înapoiem celui ce ni l-a dat.

E însăși viața noastră, supranaturală
Inexplicabilă ecuație
Inimaginabil răspuns coerent, și simplist.
Viața este în mod elocvent o școală.

Viața este în mod elocvent o școală
Cu materii banale, sau unele, foarte complexe
Gânduri, vise, idei, năzuințe, bat în rafală
Unele mai ușoare, altele mai complexe.

Subconștientul este de la supranatural
Nu poate fi catalogat preum ceva normal
Fabrică vise normale, bizare, abisale
Inexplicabile-s căile sale.

Tot ce ne-nconjoară-i supranatural
Nimic nu este la-ntâmplare
Totul este pentru noi, vital
Deci, nimic nu-i ceea ce pare !

CĂLDURĂ

Căldură-n inimi și-n suflete acum la rugăciune
Astralul și cerescul se contopesc, creând una
Când absolutul ajunge-n duh, pân` aici la mine
Mă contopesc cu el, și ajunge la Tine.

Căldură-n ale mele simțuri și-n ale mele gânduri
În al meu cuget, totdeauna
Încerc să creionez întru aceste rânduri
Mă umplu, ard, întotdeauna.

Cu căldură urc la Golgota și plâng la picioarele Tale
Cu desaga mare de păcate, aduc acum dureri cu mine
De căldura Ta sufletească, soarele dispare
De căldura Ta, eu mă simt bine.

Căldură este și într-o zi toridă de vară,
Cald este și-n Sahara, sau în savană
Cald este și focul, când arde cu pară
Dar toate de la Tine par să transpară.

AȘ DA ORICE

Aș da orice trandafirului să nu se ofilească niciodată
Să stea permanent roz, roșu sau alb ca neaua
Aș da orice petalelor florilor de măr să nu cadă
Să nu se termine nicicând primăvara.

Aș da orice, nicicând un preapuțin, nu din făină
Prizonier al misterelor din chilie vreau să fiu
Simt cum Starețul de acolo, la inima sa pe toți ne cheamă
„Veniți la Domnul, până nu-i prea târziu !”

Aș da orice, muza să nu ne părăsească
Să visăm cu ochii deschiși neîncetat
Iar dacă totuși se întâmplă această
Vom scrie, vom crea și după ce-am plecat.

TÂRZIUL FĂRĂ TIMP

Ce este timpul ? de ce îl măsurăm ?
De ce de clipa prezentă noi nu ne bucurăm,
De ce precum clepsidra ca un nisip ne scurgem,
Care este sensul vieții noastre, cine suntem ?

Precum o frunză toamna târziu, ne legănăm
Și cădem spre-o moarte fără timp
Geaba, ne îngânăm, că viața înfruntăm
Dacă nu avem parte de-o viață fără timp.

Târziul este uneori tardiv, în sensul său profund
Fără de simțăminte, lui nu-i pasă
Tainele sale, cu nesimțire le ascund
Întru dauna noastră.

Târziul, așa e, este fără de timp
Răpind încetșor al tinereții fraged nimb
Cu inocență-mi pun retorica-ntrebare
De ce există zi, de ce există soare ?

Ce pustiu e timpul ce anost
A trecut pe lângă noi și...asta a fost...
Nu lasă-n urma sa decât praf
Căci din lut am fost creați, din lut nears.

Ce anost este târziu, ce sărac
Să mă lupt cu el dar nu știu cum să fac
Nimic din ce mă înconjoară nu mi-e la-ndemână
El, le are pe toate și pe toți la mână.

Tulburat de răspunsul ce s-a creat, căutând răspunsuri
Meditez cu gând curat spre târziul ce va veni
Sperând că atunci, ale vieții tainice timpuri
Mult mai stabile, că vor deveni.

FELINARUL

E seară, felinarul începe să licăre câte un metru de stradă
E răcoare, dar totuși este primăvară
Cu cât înainte, cu cât începe mai puțin să se vadă
Drumul pietruit, seamănă cu un drum de țară.

Felinarul ce veghează intrarea-n casa mea
Vede foarte bine în odaia mea
Este martorul iubirii noastre, al serenadei de aseară
Să-ți spun ce simt eu pentru tine, domnișoară.

El, felinarul, martorul nopților mele dalbe
Cu stele șirag strânse în salbe
Cu șoapte fierbinți și ploaie de petale
Ție domnișoară, dumitale.

Suavă precum flacăra din felinar
Curată precum lumina stelelor
Ai trecut, iubita mea, al explicabilului hotar
Prin frumusețea ta.

Felinarul veghează cetățenii ce toată noaptea merg pe stradă
Al caleștilor sau mașinilor ce o străbat
Lumea asta merge prea în grabă
De ce oare, lumea asta s-a schimbat ?

Poate toți s-or gândi doar la iubire
Poate toți la nemurire
Poate toți la mântuire
Poate toți au doar o amintire.....

PRIVESC

Privesc la tot ce mă-nconjoară
Privesc la cum evoluează totul și viața
Adâncile meditații mă omoară
Am ajuns să n-am ce medita

N-am cum să reacționez
Privesc și tac, neputincios
Fără de puteri mă izolez
Și izbucnesc în plâns.

Privesc la salcia de lângă dig
Mă acompaniază și ea, săraca
Nu mai contează, acum că îmi e frig
Nu mai contează că poate chiar să-mi bată toaca.

Privesc cum valurile s-au supărat
Mă inundă aici cu digul meu cu tot
Vor cu dinadinsul să mă facă curat
Pe malurile lor.

Privesc cum pescărușii
Ce joc frumos, deasupra valului fatal
Cum vânează peștișorii....
Ce joc moral.....

Privesc îndelung acești acrobați de circ
Ce fac salturi mortale fără plasă
Mă uit la mine și îmi zic :
Bine că sunt în viață !

Privesc cum furtuna s-a intensificat
Valurile vin tot mai mari
Aici pe dig nu-s deloc apărat
Dar continui să stau.

PUSTIU/TÂRZIU

Prea târziu poate însemna prea pustiu, prietene
Pustiul aduce după el pe prea târziul clipei
Firesc, sau anacronic, acesta este destinul
Lovește mult prea dur, și cât ai clipi.

Prea pustiu este atunci când deja regretele-s tardive
Când mergi fără de rost pe drum și lovești pietrele
Geaba-ncerci atunci prea mici eschive
Căci în ochii celorlalți par puerile.

Târziu, mai bine decât niciodată
Dar vezi să nu fie cronicizată
Alege să nu fie chiar prea târziu
Căci, se transformă atunci în prea pustiu !

AVE MARIA

Preafericită, născuta-i pe Mântuitorul
Nevinovată, Preacurată, Maică
Acum izbăviți fiind de necuratul
Ție-ți aducem Mulțumită.

Ție cădem în genunchi cu sfială
Păcatul peste noi ne copleșește
Te roagă pentru noi, Preamilostivă
Ne miluiește !

Neputincioși să ridicăm măcar privirea
Asupra preasfântei icoanei tale
Tu mă întărești și mă îndrești cu firea
Prin minunile Tale.

Nu pot nici să mă rog ție preasfântă
De mulțimea greșelilor mele
Știu că nu-s fără de ajutor în luptă
Știu că ești pe urmele mele.

Știu că-n tot ceasul te rogi pentru mine, Marie
La Fiul tău, spre mântuirea mea
Neputincios, greșesc față de El, față de Tine
Primește te rog spre pocăință ruga mea.

ESTETICĂ

Sunt în natură, ea mă înconjoară cu mantia sa multicoloră
Pădurea, filtrează aerul și ne dă nouă aroma primăverii
Păsările încep a lor rapsodie sonoră
E rouă, încă se mai aud greierii.

Și bucurie, și râs și plâns mă-ncearcă
Albinuțele au început la făcut faguri
Ciupercuțele s-au trezit și ele parcă
Brazilii cu ale lor muguri.....

Cerul albastru fără nici un pic de nor
Porumbeii ce fac acrobații în zbor
Grădina Edenului, noi am descoperit-o
Oare viața de pe Pământ am părăsit-o ???

Dorm, sunt treaz sau visez
Sunt beat eu, sau delirez ?
Sunt pe Terra, sau în altă pate ?
Sublimul aici este peste poate.

Sublimul aici este peste poate
E rouă, brazilii-nmuguresc
E ziuă încontinuu, nu mai există noapte
Luna și soarele se contopesc.

Stelele s-au transformat în flori
În ai dragostei fiori
Cerul este albastru fără nori
Noi, suntem flori
Chiar că pentru așa ceva, chiar merită odată să mori !

TĂCERE

Să tacă pădurea cu foșnetul frunzelor ei
Că-mi știe dorul, ce codrului l-am spus
Știe toată taina dragostei
Al idilelor pe-ascuns.

Să tacă păsările ziua
Cu trilurile lor ce-mi rup inima-n două
Să nu mai aud nimic, pe nici una
Picioarele să nu mi le mai ud în rouă.

Să tacă izvorul cel dătător de apă
În care vine animalul, sau chiar omul
Cu sete-n suflet din el, iată se-adapă
Să-și liniștească pentru-o vreme sufletul.

Să tacă albinele și toate insectele
Să mai culeagă ce-i mai hrănitor din flori
Să tacă odată greierele
Ce cântă toată noaptea până-n zori.

Să tacă rea și ireal, să tacă vraja
Să tacă totul, aerul să tacă
Totul tăcu. Prins fiind în a fericirii mreață
Am uitat să-i spun și ei să tacă.

DE DRAGOSTE

Înger de lumină,
Giuvaier de smarald
Mi-ai furat a mea inimă
Spre Palatul de Cleștar.

Te iubesc, o, zeitate
Ești mai sfântă decât toate
Ție-ți dau sentința cea de dimineață
Ești condamnată la iubire pe viață !

Ah, ochii tăi nu pot privi spre ei
Doi sori ce ard și culmea, cu scânteii
Buzele tale, nu există alt lucru mai dulce pe lumea asta
Chipul tău e luna, ce seara-mi luminează casa.

Trupul tău, o, Nefretiti, preafericita
Înmiresmată cu toate cereștile miresme
Formele tale de frumusețe, crapă în două pământul
Tandrețea ta, mângâierile, sărutul tău mă-nebunesc.

Te rog zeiță, cea curată, pecum îngerii din cer
Ce nu se găsește egal pentru tine sub cer
Un singur lucru, acum îți cer
Să fii iubita mea, dragostea mea, prietena mea,
O, da Tu, dar celest .

DE MEDITAȚIE

E noapte, privesc luna, stelele, și mă întreb, care este egoul meu
Pustiu este totul, așa va fi oare mereu ?
Care este destinul, ce-l am de-ndurat eu ?
Oare o să-mi fie ușor, sau greu ?

Stele căzătoare călătoresc pe cer spre infinitul universului
Voi ajunge vreodată eu, la infinit ?
Există oare acea lume mai bună dincolo de infinit ?
Sau este doar un ideal greu de îndeplinit ?

Spirit, o, lună, tu știi dragostele toate
Alungă din sufletul meu tristețea ce pustie a singurătății
Mă poartă doar cu gândul spre himera dorită
Aprinde-mi flacăra speranței.

RUGĂ

Precum cad fulgii de nea, iarna
Doamne revarsă peste noi darurile Duhului Sfânt
Alungă de la noi, neputința și teama
Învăță-ne Doamne, să Te iubim mult !

Precum cad frunzele toamna
Doamne fă să cadă povara păcatelor de pe noi
Doamne, în schimb dă-ne mântuirea
Scoate-ne acum Te rugăm din nevoi.

Afară de aici, noi nu putem nici respira
Deci nici trăi, căci nu suntem ci noștri
Oprește Doamne, a noastră lumească risipă
Deschide Doamne inima și ochii noștri.

CE-I VISUL ?

O călătorie dinspre rai spre iad și retur
O călătorie spre viitor sau spre necunoscut
Când ne rupem total de cei din jur
Doar sfatul subconștientului ascult.

Este iluzia pe care ne-o facem fiecare dintre noi
Mimând că aruncăm energia negativă la gunoi
Ca să vedem ursirile cu busuioc sub cap
La umbra unui tei sub cerul înstelat.

Un laitmotiv de gânduri, și trafic energetic
De mii și mii de filme-n subconștient și întrebări
E, cred propriul nostru câmp magnetic
Venite probabil și din alte constelații.

E calea prin care Duhul Sfânt a vorbit lui Moise, Iosif și proorocii
Când legile s-au dat către noroade
De care s-au cutremurat și morții
De frica lor, s-au dărâmat palate.

IMPOSIBIL(Ă)

Imposibilă este definiția dată vieții și timpului
Precum și cea a timpului pierdut și-a visului
Imposibilă,este starea în care ne aflăm acum
Imposibilă stă, deși altcumva, ar avea cum.

Imposibilă este nemurirea, plecare spre neant este iminentă
Nirvana, este imposibil să crezi în ea, e indecentă
Imposibil este cel care nu are nimic cu viața
Cel pentru care degeaba mai răsare lumina dimineața.

Imposibil este a tăgădui ceea ce este limpede
Și s-a consimțit prin sfântul botez.
Imposibil este să pot să evadez
Imposibil este a mă gândi măcar la asta
Imposibil cel ce acum tânjește după asta.

Spre ce tânjește el acum ?
Spre leul cel din cușcă ce-i va fi mic dejun ?
Spre arapul cel negru ce l-a cucerit
Și-i va servi drept carne de tun ?!

Așadar să aselenizăm pentru o clipă cu picioarele pe pământ
Să ne-ndreptăm doar spre ceva sfânt
Să-L slăvim pe Cel care este Cuvânt
Ce ne-a iertat înainte de a fi-n mormânt.

IUBIREA

Sufletul este cuprins de foc
De la inimă, tot trupul este cuprins de flăcări
Nu, nu este acesta deloc un joc
Este simbioza dintre cer și aștrii.

Este luna cea vinovată cu aceste răspunsuri
Sub clarul ei, lovește Cupidon, și nu de puține ori, letal
Stârnind vise, lacrimi, plânsuri
Nicăând acestea nu se vor mai putea schimba.

Imagine de vis aș vrea să văd și eu
Iubirea să fie a noastră năzuință
Ura fie expusă acolo la muzeu
Să scăpăm și noi odat de suferință.

CONTRAST

Albă este neaua ce cade iarna
Și copiii iarăși sunt în extaz
Unicul vehicul fără taxe EURO, acum este sania
Prioritate lor, în orice caz !

Negru este ceea ce găsim însă în cotidian
Blestemat fie cel ce a deschis cutia Pandorei
Torul este guvernat acum de bani
Și de secolul vitezei.

Alb este laptele, cel hrănitor
Albul este culoarea vieții, flacăra de durere
Pe care-o duci așa cum poți
Până când sufletul și trupul se despart.

Negru este tunelul unde nu este nici o luminiță
În capătul `mnealui. Mai căutați vă rog !
Negru este merțanul cu care se plimbă fetița
Mult „iubitului” meu patron !

REAL / IREAL

Real este din fericire ceea ce acum este relativ
Chiar irelevant, în multe cazuri
Real este, chiar dacă este fictiv
Gândirea trebuie să ne fie de aur.

Ireal nu poate fi ceea ce acum este real.
Ar tot relativ a fost este și va fi
Este o enigmă venită dintr-un fapt banal
Poate să nu fie chiar contra naturii.....

Ireal este visul, culmea, din fapte reale construit
Subconștientul, însuși ireal, lucrează liniștit
Nimeni și nimic nu-l poate controla
Doar el pe noi ne poate acum ghida.

Real este virusul ce-l primim pe urma visului
Reală este și neliniștea cea de pe urmă
Chiar dacă este de bine sau de rău, menirea lui
Este să nu ne facă nouă voie bună.

ORA

Ora poate defini fragmente din viața noastră
De la agonie la extaz sau invers
Ea pleacă precum o pasăre măiastră
Iar după ea, rămâne doar un vers

Ora poate decide dacă și cum trăiești
Destinul poate fi legat de ea
Comisionul plătit când viețuiești
Vrem sau nu , este chiar ora.

Ora poate decide ce gândim
Despre cineva sau despre ceva
La un moment dat noi chibzuim
Căci ora este însăși viața.

Ora poate decide ce simțim
În adâncul sufletelor noastre
Degeaba noi de lucruri mari ne pregătim
Căci peste o oră nu știm ce ne paște.

Ora nu ne permite să ieșim din șablon
Acolo ne știm măsura și în ea ne zbatem
Indiferent de efortul ce-l depunem
Nimeni și nimic nu ne scoate de acolo.

DE DIMINEAȚĂ

De dimineață fereastra este deschisă larg
Iar primăvara-n casă-mi intră-n dar
De rouă-mi spală picioarele dalbe iar
Sufletul meu este acum spălat.

De dimineață inima-mi tresaltă-n piept de bucurie
Albinele vin în zumzăitul lor, să-și ia porțiile de polen
Continuă să alimenteze a lor farmacie
Creată de ele în stupul lor de lemn.

Dimineața-i ca un petec de rai
Totul se dezlănțuie-n jurul tău
Corolele florilor se deschid
Paradisiac tablou.

Dimineața, dragostea atinge cote critice
Erupe vulcanul din cele două suflete dezlănțuie
Iubirea, depășește orice lege a fizicii
Două suflete, pe veci pecetluite.

Dimineața, Edenul coboară pe pământ
Dumnezeu, însuși este printre noi
Bineînțeles, urmat fiind de-al său Cuvânt
Dimineața, viața-i printre noi.

PARALELA (BARIERA) SPAȚIU-TIMP

Paralela ce creează cei doi simbioți
Continuă să păstreze un echilibru
Mizând pe tragerea la sorți
A biletului ce-ți poate schimba momentul

În timp și spațiu, viața este dinainte definită
Ca un întreg de trăiri de clipe și momente
Și îți dai seama abia după ce-ai trăit-o
Trecând de la beatitudini la tenebre.

Triunghiul spațiu-timp-cosmică clipă
Complică la un moment dat al vieții curs
Însuși metabolismul vieții se complică
Atunci când acel triunghi se-nchide cu Cel de Sus

La al Lui pupitru, El comandă totul
Spațiul, chiar și timpul care-i limitat
Clipa. În a ei fugă ne ia cu totul
Participăm iar mâine, simplu, am uitat.

Trist este că totul, absolut în viața de acum
Se desfășoară la baza piramidei
Puțini încearcă să se cațere mai sus
Și ajung în final la Mântuire.

PARALELA

Paralela este viața celor doi necunoscuți
Ce soarta le-a surâs spre despărțire
Căci mult timp au fost iubiți
Dar n-a ținut a lor iubire.

Paralela este calea pe care mergem noi, cu noi înșine uneori
Încercând tot timpul, imposibilul, lucruri noi
Uitând că nu suntem decât niște umbre pe pământ
Ne tratăm unii pe alții ca pe niște eroi.

Mergem în antiteză uneori cu timpul și cu viața
Cu cineva ce-n inimă nu vede decât ceața
Ignorând că-n paralel cu a-l ajuta pe el
Primim divinul dar din cer.

Uităm că-n paralel cu lumea asta strâmtă
În care ne tot luptăm pueril după ciolan
Mai este încă o lume sfântă
Ce n-are nici o treabă cu păcatul.

Paralelă este linia pe care mergem noi adeseori
Parcă am fi tramvai pe căile ferate
Nimic nu poate da din păcate timpul înapoi
Să le reparăm apoi pe toate.....

IMPACT

Stau și mă întreb ce evoluție va avea evoluția noastră pe Terra
Deși n-ar trebui să fac astfel de lucruri retorice
Însă nivelul la care s-a ajuns cu săraca noastră conștiință
Scuze, dar atinge uneori cote astronomice.

Impactul are o cauză care doare dar nu pe cine trebuie
E rodul necredinței al ignorării Mângâietorului
Se preferă să se meargă până la cote aproape paroxistice
Oprindu-se bineînțeles la acelea ale iadului

Impactul doare dar nu unde trebuie
Căci nici viața nici chiar noi nu ne aparținem nouă
Din neștiință facem gafe teribile
Ca, de ex. Că avem nevoie de-o planetă nouă !!!

Lăsați-L pe El să lucreze-n locul vostru
Că Dragoste este El și iubire, și poate toate
Minuni nu poate face singur nicicând capul nostru
Deci te-ntreabă și socoate

Cu ale sale mâini, reface totul la loc
Dacă-L primim în inimile noastre
Paradisul va fi aici, pe pământ, pe acest loc
Aici, în inimile noastre !

TÂRZIU

Ceasul țacăne acum pe noptieră
În închid căci va suna peste alte 5 minute
Mă uit acum pe etajeră
E târziu
Totuși o voce nu știu de unde-mi spune
Am spat paharul !
Am dorit să sparg timpul
Să opresc clipa doar pentru mine
Dar abisul nu mă lasă, răul
Spune cu un glas venit parcă din altă lume
Spune, fii atent că nu e bine !
Mă uit pe geam. Văd luna, văd lumină
Ce n-aș da să nu mai vină noaptea
Ar muri așadar romantismul
Ar muri fiorul, ar muri șoapta
Ar muri ce-l de-al nouă-lea cer
Ar muri tot ce este acum efemer.....

E MICĂ LUMEA

E mică lumea, n-ai unde arunca un ac
Totuși unde-l arunci ai mare grijă unde-l pui
Căci așa mică precum este ea
Lume multă , oameni puțini.

Mulți sunt aleși, puțini chemați
Ce mică-i astă lume a noastră
Ca mâine, ia ne isprăvim
Nu vrea nimeni să se mântuiască ?

Ce mică-i lumea asta măi
Interesantă-ntr-adevăr
Cătând alte coloane, alte căi
Dar nu scapă !

Trebuie să recunoaștem mai devreme sau mai târziu
Că-n viața asta suntem doar niște simpli cobai
Trecem prin viață ca prin valurile unei mări sau printr-un râu
Și apoi ne-ntoarcem în Sfânta țărână, prea întinați de-al nostru trai.

Nimic din ce avem acum nici măcar noi înșine
Nu sunt și nu suntem și nu vom putea fi vreodată
Toți, totul și toate suntem ale lui Dumnezeu
Nu vom putea nega noi asta, de-am vrea niciodată !

E mică lumea, care știe și este conștientă în ce mocirlă se scaldă
Nu mai contează, dacă apa este rece ori este caldă !

LUMINĂ FĂRĂ TIMP

Stau și mă uit pe geam
La soarele cel mare și fără de chip
În fereastră iată-mi bate un ram
Iar lumina pare iarăși fără de timp.

Nepătruns este timpul ei, al luminii
Abstract este uneori absolutul
Fără de înțeles este clipa târzie
Și fără de înțeles este vântul ,

Nu cred că m-a cucerit cu ceva
Totuși nu știu cine, timpul sau lumina
Poate fi timpul sau lumina, esența sau seva
Oricum nu-mi voi termina meditația....

PICĂTURI

Picături de culoare, picături de toamnă
Ce frumoasă ești astăzi draga mea doamnă
Madona, tu-mi aduci în minte absolutul
Trec de al nouă-lea cer atunci când îmi acorzi sărutul.

Picături de ploaie cad, iar noi alergăm desculți, pe plajă
Părul tău, de ploaie nu-ți udat, se joacă , mă-nebunește
Soarele s-a ascuns de noi, e noapte, o, tu mireasă
Acum trupul tău a început să strălucească.

Picături de soare, pe geamul meu acum
E dimineață și iată te iubesc
La geam, doi porumbei, și ei
Iată-i se giugiulesc.

Ah, ochii tăi, două picături de stea
Vrăjitoare mică ce ești tu
Tu ai divinizat dragostea
Tu iubești cu sufletul.

PUSTIU

Deșertul este un pustiu
Unde este așezat este furtună și este sterp
De ce-n unele inimi este așa nu știu
Poate că-i un suflet prea inert.

Pustiu este și-n aranjarea unor lucruri
Unele gânduri chiar sunt pustii
Nu pot exprima asta în gânduri
Nu ne putem exprima una ca aceasta noi oamenii

Avem pustiu în exprimare, în gândire
Trăirile noastre nu mai sunt cele dinainte
Lugubră este a noastră tăcere
Cu târâșul mergem noi înainte.

Pustiu lasă iubirea în suflet și în minte
Cerul a căzut pe noi, ploaie de meteoriți
Stratul de ozon e spart, pământul este tot mai fierbinte
Dacă mergem înainte, suntem mai feriți.

CRED CĂ.....

Cred că, încă mai este iubire pe pământ
Chiar dacă în acest context
Și unii au depus chiar jurământ
Să aibe dragostea, ca un pretext.

Cred că totuși e dulce, chiar dacă nu-i prea roz
Nu cred că-i chiar ca-n Paradis
E totuși o pantă, una mică
Dar nu este ca în „Vrăjitorul din Oz”

Cred că pădurea ne dă viața-n dar
Primindu-o chiar de la El, de sus
Cred că despre acest fenomen rar
Nu cred că pot prea multe să vă fi spus.

Cred că soarele străluce
După o furtună ce-a ras totul
Chiar dacă totul în jurul nostru se duce
Noi să fim Iovi !

Cred că atunci când supărați vom fi și nu putem ierta nicicum
Lupta-vom cu vrăjmașul luptă grea
Ne vom împăca, cu aproapele
Orice ni s-ar întâmpla.

Cred că pentru că trăim și că suntem în viață
Lui să-I mulțumim, în tot momentul
Iar dacă a noastră inimă-i de gheață
Nu vom putea nicicum să vedem cerul.

Hai să luăm a copiilor inocență
Hai să apelăm la inocență !

FENOMENE

Fenomenele ce pot crea drame, sunt ele însăși o dramă,
Cauza și efectul sunt ele însele o dramă
Secretul și codul fenomenelor
Este, și ține de domeniul enigmelor.

De domeniul enigmelor
Sunt fenomenele dincolo de percepție sau de înțeles
Abisale precum Poltergeist
Psi, ce creează, frică, teamă, stres.

Dincolo de barierele cunoașterii
Sparge constanta spațiu timp
Teama se instalează-n subconștient
Ignorând clipa în care timpul iată că s-a oprit.

Da, timpul s-a oprit pentru o clipă
O clipă cât un infinit
Pescărușul bătând aerul cu a sa aripă
Astăzi din păcate, nu a mai venit.

Abstractă concluzie, ce fenomen cu totul enigmatic
Ce sparge ceasul, creat prin calculul astralo-matematic
De deja-vu senzație mă-ncearcă
Inima și totul în mine mă ia la ceartă.

BUCURIE

Bucurie dă Doamne, sufletului meu
Și trupului meu, tămăduire, din tot necazul
Că slavă ție-ți aducem noi mereu
Acum în tot neamul și neamul

Bucurie pune-n inima inamicilor noștri, Doamne
Dă-le lor de zece mii de ori, tot ce-au cerut
Să se-ndestuleze dânșii, mie fie-mi foame
Știu eu că pe mine nu mă vei lăsa.

Bucurie pune-n gura noastră
La vreme de răspântii, o Iisuse
Să Te putem slăvi, o, să trăiască
În vecii vecilor, Amin, o, Iisuse !

De bucurie să salte inimile noastre
Degrab a-l slăvi și-n ceas de supărare
Să ne dăm noi chiar și viața pentru El
Căci la-nviere vom fi aleșii pentru mântuire.

ETERNITATE

Eternă poate fi oare Nirvana
Doar atunci când timpul nu mai curge
Când de abis s-a spart clepsidra
Iar ceasul cel neîntors iaca că nu mai merge.....

Eternitate și paradis
Totul este acum fabulație, sau dacă nu, tabu
Nu ne imaginăm decât în vis
Un vis etern, știu.

Eternă este clipa chiar dacă nu-i târziu
O șoaptă de iubire, ce a ucis neantul
De la norii negri, la soarele purpuriu
Etern este și cerul preaînaltul.

Eternă este și moartea
Dar asta este o minciună
Odată cu venirea Sa, cea de a 2 a
Primi-vom cei vrednici o cunună !

VISUL MEU

Merg pe o plută pe un râu luminos
Tot peisajul este splendid, e frumos
Nimic nu-mi tulbură astfel liniștea

Totu-i frumos, ba sunt în paradis
Cel de Iisus și Dumnezeu, descris
Pentru unul ca mine, iată s-a deschis.

Tot timpul era doar ziua
Rouă toată ziua la picioare
Păsări, și fluturi și flori și animale...

Stau agățat de un copac
Să rămân aici, să nu mă mai trezesc
Mi-e greu cu situația aceasta s-o accept.

A fost un vis, un colț de rai
Refugiul meu la vreme de ocară
Pe marele munte Sinai.

AMAR

Amară este viața ce-o trăim
Nu știu cât vom mai putea noi suferi
Dar cât pe pământ noi vom trăi
Vom suferi.

Amar nu ar mai fi fost, dacă nu m-ai fi mințit
Dar te-am prins și drept răsplată, ai fugit
Lașă, ai renunțat la luptă, abandon
Unde ți-e caracterul și vârtutea, unde, într-un pom ?

Călcata-i în picioare viața mea
Nimic nu va fi de acum mai bine
Amar este totul ce mă înconjoară
Amar este și sufletul din tine.

Amar este cerul , amară este viața
Cum va fi oare de acum dimineața ?
Mă-ntreb oare soarele va mai străluci ?
Pe gard în amurg vor mai cânta cocoșii ?

Mă-ntreb, luna, va mai lumina pe cer ?
Stelele vor mai ieși să-o însoțească ?
Mângâie-mă-vor căci sunt stingher
Și nimeni n-are să mă ocrotească.

Amară este despărțirea
Dar un pas înainte am făcut
Mult prea aproape e pieirea
Dar încet, încep de la capăt un nou început

DE VEI FI PRIETENA MEA

De vei dori să fii prietena mea
Corole de trandafiri te-oi copleși c-o ploaie
Îngerași-i voi chema și-ți vor cânta
Greierașii, și ei serenade.

De vei fi prietena mea
Inima mea-ți aparține
Ție îți dau dragostea mea
Să știu eu că ești bine

De vei fi prietena mea
Nu banii aduc fericirea
Iubirea din adâncul inimii
Aduce cu ea nemurirea.

De vei fi prietena mea
Te voi iubi, până la moarte
Te iubesc ! Da draga mea
Te voi iubi și după moarte.

De vei fi prietena mea
Te voi dori, cum te doresc și acum
Hai să-nfruntăm împreună viața
Mi-ai luat deja mințile și gândul
Altfel va fi de-acum pentru noi dimineața.

De vei fi prietena mea
Poți să faci ce vrei cu mine
Viața mea ți-o voi da
Numai ție !

NOROI

Din noroi ne naștem, noroi suntem
Și noroi vom fi după a noastră a morții taină
Din noroi iată noi ne ridicăm
La Sfânta Lui a judecării taină.

Tot în noroi noi căutăm iertare
Neputincioși nici măcar a gândi către Iisus
Care este Sfânt, blând și-atât de tare
Căci ne iartă precum chiar El a spus

Noroi făcut-a el cu pământ și salivă
Vederea dăruindu-o celui ce era orb
Cum să nu-i aducem noi Lui slavă
Când fost în același timp și Dumnezeu și om ?

Noroiul sunt iată, ale noastre păcate
Prea grele să putem ieși din liman
Nu putem merge iată mai departe
Fără a ne spovedi chiar Mielului jungheat.

El ne cheamă la El
Noi fugim care unde apucăm
Uitând că doar Mielul
Are pentru noi milă !

Nu încetăm noi nicând și niciodată
A ne tortura unii pe alții, chiar pe noi înșine
Dar nu ne gândim odată....

Ce facem pentru ale noastre suflete ?

MESAJ

Mesaj către viața mea
Către eul meu din mine
Transcendental către absurd
Deși poate știu că nu e bine

Poate fi absolutul așa de ironic
Încât să fie așa de nătâng și nepătruns ?
Să fie universul așa Platonian
Incapabil măcar de un surâs ?

Să fie oare realitatea așa dură ?
Să fie oare conștiința așa pură ?
Mângâindu-ne soarele cu razele sale
Înflorind ale florilor petale....

Mesaj din mintea mea către absurd
De ce iată este cu mine așa de surd ?
Este bucuros că nu am absolutul la degetul mic
Dar prefer să rămân un gânditor mai mic, nu mă complic.

CONGRES

Congres au gândurile-n substanța cenușie
Iarnă este în sufletul meu, iar ea de când a plecat nu mai știe
Nu mai pot trăi așa, a trecut prea mult timp de când a plecat
Nu am prietenă, și-n suflet e un dor, și-un foc neîncetat.

Noaptea, nu am somn și mă gândesc și meditez
Ce rost am eu acum pe-acest pământ
Pierdut în meandrele iubirii de curând
Acum, este o liniște ca de mormânt.

Pământ, mormânt, ce negru sună, vezi ?
Apă și cer, ce antiteză, nu, e mult prea tare pentru mine
Nu îndrăznești nici măcar să visezi
Nu sunt sigur dacă-i un vis de bine

Mi-ai schimbat viața, o făptură, înger coborât din cer la mine
M-ai teleportat până la cel de-al nouă-lea cer
Dar astăzi te-ai supărat și ai zburat. Unde-i îngerul din tine ?
Totul este deșertăciune, totul afară de ce-i Sfânt
Totul, afară de ce-i Sfânt, este efemer.

LOGICĂ

Ce logică este pentru ceea ce scriu eu acum
De ce logic, nu m-am luat de altceva mai bun
Este că, logic scriu doar pentru a exprima ceea ce acum simt.

Logic, de pictură, n-am talent așa c-o dau din prima-n bară
De cântat n-am voce, deci situația este cam idem
De sculptură, până-nvăț m-apucă vara
La actorie, nici nu poate fi vreodată vorba

De ce să-mi irosesc talentul
Mai bine-l exprim pe hârtie
Să las și eu ceva în urma mea
Să-și aducă cineva aminte de mine

Doar Dânșii cred că mi-au dat acest har
De-a scrie, de-a mă face cunoscut
Le mulțumesc mult Lor pentru acest dar
Pentru care sincer, eu mă bucur mult !

ÎNGĂDUINȚĂ

De suntem supărați
De situația are scăpare fără de neputință
De aproapele nostru ne-a deranjat
Dumnezeu ne-a dat să avem îngăduință.

Smeriți să fim căci vremea este aproape
Îngăduință din noapte până-n noapte
Îl omenim de ne este străin sau poate frate
Pe pat punem oricum lenjerii curate

Încercări fi-vor multe, și-s foarte grele știu
Să le facem față este oricum destul de dificil
Dar oricum, păcatele noastre, ne apasă, și vin peste noi ca un râu
Trebuie să fim oricum docili.

CEEA CE SIMT ACUM

Acum simt că în timp ce vorbesc cu Dumnezeu
Că primi-voi negreșit răspunsul cuvenit. Sau nu
Oricum iubire și reușită-i ceea ce simt acum
Pentru că-l am acum pe Iisus.

Ceea ce simt acum este liniște
E bine să nu simți nimic, decât în inima ta
Urmează-L pe Iisus, că El te cheamă
Lasă-L pe El timonier la nava ta.

Mult încercat de cele mai aprige furtuni
Pe marea cea agitată a mântuirii noastre
Gândește-te că încă suportă greșelile și păcatele noastre
Dar El ne iartă, și ne va mântui.

DESTIN

Destin, deschis-ai tu o poartă către viață
Atunci când poate că nici viața nu-și întorsese ceasul
Deși m-am tot împotrivit, tu m-ai întors cu fața
Neștiind de bine sau de rău când făceam pasul.

Depart eu de spațiu și de timp, eu inconstant
Incoerent în gânduri și în simțiri străin
Venetic pe-această lume
Încerc să nu mă complac.

Stampă ce-mi arată răsăritul, apoi apusul
A mai trecut o zi, în care n-am făcut nimic
Meditez și-mi imaginez curând abisul
Timpul nostru e minim, e mic, e nimic

Stau ziua, încerc să mă gândesc deși nu prea are rost
Acum când nu te poți simți în viață decât străin și prost
Ai învățat 50 de ani refrenul pe de-a rost
Și-ncercăm acum să ieșim și noi din adăpost.

STAND BY

Așteaptă dragul meu pensionar
Până și-o aduce aminte cineva că ai trecut cândva prin viața asta
Primul ministru și cu dom` primar
Să nu mori cumva de foame acasa cu nevasta.

Așteaptă tu pentru-angajare telefon
De la patronii puși pe căpătuială
În ochii lor, tu ești doar un bufon
La lucru doar de pus, doar o unealtă.

Așteaptă apoi scumpirea, ce acum este lunară
Nici nu-i interesează dacă ai ce mânca sau nu
Când vine factura dai din bară-n bară
De mobilă mai ții frigiderul.

Așteaptă-L pe Sf Așteaptă
Până s-or gândi la tine
Să-și termine dânșii vila de 3 miliarde, și 3 nivele de înaltă
Și apoi or da, și peste tine.

MISTERIOS

Misterios este faptul creației noastre
Este trupul, este sufletul nostru
Lăsați totul sub a cerului bolții albastre
Ne bucurăm acum de tot ce ne-a dat Domnul.

Misterios este gândul nostru, și ființa chiar
Inimaginabile și inexplicabile
Totul se transformă subit în bizar
Bazar cu chilipiruri.

Misterios este visul nostru cel de noapte
Alb-negru realitatea virtuală pură
Călătoresc prin enigmele toate
Și prin viața zilnică, cea dură.

Misterioasă este însăși existența, viața
Iubirea chiar, este nemurire
Chiar dacă nu de puține ori se-așterne ceața
Oricum știm că soarele revine.

Misterios, inexplicabil sau enigmă
Fac parte din a noastră existență
Ard în jurul nostru ca o magmă
Și ne sperie, doar printr-a lor prezență.

CE-I A MURI ?

Moartea este unicul mod de al vedea pe Dumnezeu
Prin moartea naturală, bineînțeles
Fie că ești creștin, păgân ori evreu
Nimeni nu are de ales.

Moartea este iertare de păcate
De cele săvârșite-n lumea asta
Este o spălare, o curățire
Nimic nu-i mai presus ca o-nviere.

Moartea, este și ea o izbăvire
De neazuri și de greutate
De-a vieții înrăutățire
Dar și tristețe după bunătăți.

Moartea ne unește pe toți în momentele grele
Ne-mpacă cu cine ne-am certat
Pe cele rele doar ea poate să le spele
Și fi-vei apoi în fața Lui curat.

Iisus ne-a adus nouă mînuirea
Prin sânge și prin moarte ne-a salvat
Nimic nu e mai Sfânt ca promisiunea
Că la a 2 a lui venire, noi cu toții vom fi înviați

ÎNSINGURARE

Singur stau cu capul între tâmples
Tu nu mai ești ca să îmi mai alini gândul
Nu te pot scoate din gândurile mele
Mă simt de parcă aș conduce mortul.

Singur, mi-e frică, de iarna din sufletul meu
Nu pot exprima-n cuvinte cât mi-e de greu
Nu pot dormi iar nopțile-mi sunt dalbe
De amintiri cu tine, prea lungi salbe.

Singur acum privesc șemineul cum arde
E focul din inima mea pentru tine
E focul ce ne-a vegheat iubirea, noapte de noapte
De ce acum, nu mai este așa de bine ?

Privesc cum fulgii de nea cad, e Crăciunul
Lacrimile mele cad fără oprire, și izbucnesc acum în plâns
O să-l rog pe Moș Crăciun preabunul
Să mi te-aducă înapoi, nu doar în vis.

Te-aștept și toată viața mea o să te-aștept
Știu că te vei întoarce într-o bună zi
Să te strâng tare la al meu piept
De atunci pe veci a mea vei fi.

CE-I VIAȚA ?

E dragoste, iubire, idealul pentru care luptăm noi toți
Nimic nu poate fi mai Sfânt acum
Este și locul unde suferim iarăși noi toți
Dar mergem toți pe același drum

E simțire, e trăire, e suflet, zâmbet, lacrimă
Sunt sentimente greu de explicat
E party, e distracție e teamă
E tot ce lângă om trăiește, a mișcat.

E spirit, e formă e timpul cel măsurat de ceas
Clepsidra veche, nu iartă nici ea acum nimic
E roua dimineții, e fiecare-al nostru pas
E apa care ne dă viață, e cer ,e infinit.

E zâmbet de copil, jucându-se cu mingea
Sau dându-se cu sania pe derdeluș
Privind pe geam, la țară, cum cu fulgii mari ninge
E o fetiță, jucându-se cu un ursuleț de pluș.

TE-AI ÎNTORS

Privesc pe geam, în jos pe-alee, poate te văd trecând
Când soneria sună, mă sperii și deschid
Nu pot să cred, o minune, la ușă eu te văd
Intri și mă săruți, nu mă opresc să nu plâng.

Nu pot să cred că ești acum din nou a mea
Mă spăl pe ochi, nu pot să-mi mai revin
Din nou în inima mea învie dragostea
Simt că e din nou vară, simt că trăiesc din plin.

Se vede după chipul tău că mă dorești
Nimeni nu cred că te poate iubi așa frumos ca mine
Se simte în inima ta că mă iubești
O să-mi dau și viața pentru tine.

Îți mulțumesc pentru că mă lași să te iubesc
Ochii tăi, două stele, mă năucesc, îmi pierd controlul
Buzele tale, săruturile tale, mă zăpăcesc,
Cu tine draga mea, e Sfânt amorul.

Ce cafea tare ai făcut,
Tipic pentru o iubire ca-n povești
Acesta este doar un nou început
Viața însăși, înger, Cupidon ce ești .

EȘTI CA O PETALĂ

Ești ca o petală de trandafir
Cu tenul fin și părul mătășos
Te iubesc, suavă floare, elixir
Ești visul meu cel mai frumos.

Mi-e dor acum și te doresc
Prințesa florilor vine iată la Palatul de Cleștar
Pe cale de stele, în carul alegoric
Pegas, așa îl cheamă pe calul înaripat.

Te iubesc petală, iubesc tot ce este al tău
Te doresc în astă seară, sunt al tău
Să mergem împreună-n rai acum, în seara asta
Și mâine să îmi spui că îmi vei fi nevastă.

Cu grație te-așezi acum iată lângă mine
Nu îndrăznesc să te ating, petală
Sunt zăpăcit, sunt mort, ah uit de mine
Ah, am uitat, tu ești în pielea goală.

Cred că am trecut de paradis
Totul în jur strălucește
Nu știi dacă este real sau este doar un vis
Dragostea dintre noi, iat-o trăiește !